

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกปัจจุบัน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายประการ เช่น การเรียกร้องสิทธิมนุษยชน การแข่งขันทางการค้า การแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศมหาอำนาจ การสื่อสารโทรคมนาคมที่ก้าวไกลและรวดเร็ว การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นต้น ก่อให้เกิดผลกระทบต่อประเทศไทยทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมโดยรวม ทำให้ประเทศไทยต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการแข่งขันอย่างรุนแรงในสังคมปัจจุบันได้ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยค่อนข้างรุนแรง และพบว่าปัญหาในสังคมไทยส่วนใหญ่ยังเป็นปัญหาพื้นฐานทางสังคมโดยทั่วไปคือ ปัญหาความโง่ จน เจ็บ ซึ่งส่งผลกระทบให้มีผู้กระทำความผิดทางอาญาเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว และปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาที่สำคัญซึ่งพบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นทั้งด้านปริมาณและความรุนแรง ดังมีปรากฏตามหน้าหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์และวิทยุ ซึ่งกรมราชทัณฑ์ (2548) รายงานจำนวนผู้ต้องขังในแต่ละปีและทำความผิดซ้ำค่อนข้างสูง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้ต้องขังในระหว่างปี พ.ศ. 2546 – 2548

ปี พ.ศ.	จำนวน		รวม ทั้งสิ้น	ร้อยละ	รวม		ร้อยละ		
	นักโทษ ทั้งหมด	ต้องโทษครั้งแรก			กระทำผิดซ้ำ	ทั้งสิ้น			
		ชาย	หญิง	ชาย			หญิง		
พ.ศ. 2546	157,567	105,064	29,568	134,632	85.44	20,331	2,604	22,935	14.56
พ.ศ. 2547	125,834	85,309	23,253	108,562	86.27	15,404	1,868	17,272	13.73
พ.ศ. 2548	121,734	86,280	18,660	104,940	86.20	14,805	1,989	16,794	13.80

ผลของอาชญากรรมได้สร้างความสูญเสีย และมีผลกระทบต่อความสงบสุข เศรษฐกิจ และสังคมทั้งในด้านทรัพย์สิน เงินทอง หรือชีวิตร่างกาย รัฐบาลต้องสูญเสียงบประมาณจำนวนมากในการป้องกันปราบปราม และดำเนินการกับผู้ประกอบอาชญากรรม แต่ก็ยังเป็นเพียง

การทำให้สังคมอยู่ได้อย่างสงบสุขในระดับหนึ่งเท่านั้น ยังไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหา
อาชญากรรมให้หมดสิ้นไป รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาการก่ออาชญากรรมและได้
พยายามหาทางแก้ไข ปรามปราม (กรมราชทัณฑ์, 2537 หน้า 21) และทุกครั้งที่ถูกกล่าวถึงผู้ที่กระทำ
ผิดส่วนใหญ่มีความคิดว่าอาชญากรรมน่าจะเกิดจากการกระทำของเพศชาย ส่วนเพศหญิงนั้นจะ
เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมในฐานะตกที่เป็นเหยื่อเท่านั้น แต่ปัจจุบันพบว่าจำนวนผู้ที่กระทำผิดมี
เพศหญิงมากขึ้นและมีจำนวนไม่น้อยที่ได้กระทำผิดซ้ำ (บุญรวย เมทนีกรชัย, 2542, หน้า 50) ซึ่ง
สาวตรี ไพฑูรย์ (2533) ได้กล่าวว่าที่บุคคลเคยกระทำผิดมาแล้ว ครั้นต่อไปจะมีการตัดสินใจ
กระทำผิดได้ง่ายขึ้น และส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลที่ไม่เล็งเห็นความสำคัญของผลเสียที่จะเกิดขึ้น
ในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประวดี ถาวรศิริ (2531) ที่คิดว่าผู้กระทำผิดซ้ำเป็นผู้ที่มี
ปัญหาด้านบุคลิกภาพ ด้านอารมณ์ และทนความยาวนาน ๆ ไม่ได้ และพบว่าการติดคุกเป็นเรื่อง
ธรรมดา แต่อย่างไรก็ตามประชากรกลุ่มนี้ก็มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เช่นเดียวกับประชากรทั่วไป
ซึ่งโรเจอร์ (Rogers, 1957) มีความเชื่อว่ามนุษย์มีธรรมชาติที่ดี มีแรงจูงใจไปทางด้านบวก เป็นผู้ที่
มีเหตุผล สามารถตัดสินใจเลือกทางชีวิตของตนเองได้ถ้ามีอิสระพอ และในสภาพการณ์ที่
เอื้ออำนวย มนุษย์จะพัฒนาไปได้เต็มศักยภาพ และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ ซึ่ง
ต้องมีความครอบคลุมการพัฒนาใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ความคิด (Cognitive) ด้านอารมณ์
ความรู้สึก (Affective) และด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Behavior) เพราะในชีวิตประจำวัน
มนุษย์ใช้คุณลักษณะทั้ง 3 ด้านผสมผสานกันแต่ในทางปฏิบัติแล้วพบว่า ส่วนใหญ่มุ่งเน้น
การพัฒนาด้านความรู้ ความคิดและทักษะกันมากกว่าอารมณ์ความรู้สึก ทั้ง ๆ ในชีวิตมนุษย์ใช้
อารมณ์เป็นพื้นฐานและชี้นำการแสดงพฤติกรรมของตนเองเป็นสำคัญ (นันทนา วงษ์อินทร์, 2543,
หน้า 20)

คุณค่าแห่งตนเป็นรากฐานทางจิตสังคมของมนุษย์ เป็นการพิจารณาตัดสินค่าความรู้สึก
และทัศนคติที่มีต่อตนเอง ซึ่งบุคคลประเมินได้จากการรับรู้ในความสำเร็จ ความสามารถและ
การได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลอื่น คุณค่าแห่งตนเป็นการที่บุคคลพิจารณาประเมินตนเอง
และแสดงออกในแง่ของการยอมรับหรือไม่ยอมรับตนเอง มีความต้องการได้รับความเชื่อถือ
การยอมรับนับถือจากผู้อื่น เพื่อที่จะได้เกิดความภาคภูมิใจและนับถือตนเอง (Sasse, 1978, p. 48)
คุณค่าแห่งตนมีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดทุกช่วงวัยของชีวิต และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตาม
ระดับวุฒิภาวะ และสิ่งแวดล้อมคือเมื่อบุคคลได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เข้ามาในชีวิต
คุณค่าแห่งตนก็จะปรับให้สูงขึ้นหรือต่ำลงได้ บุคคลที่มีประสบการณ์ชีวิตที่ดีก็จะช่วยดำรงคุณค่า
แห่งตนอยู่ในเกณฑ์สูง ซึ่งบุคคลที่มีคุณค่าแห่งตนต่ำจะไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองตนเองว่า
ไร้ค่า ไม่มีความสามารถ รู้สึกว่าตนเองมีปมด้อย และมักใช้กลไกในการป้องกันตนเอง (Branden,

1985, pp. 109-110) ไม่สามารถเผชิญปัญหาหรือเอาชนะปัญหาได้มองโลกในแง่ร้าย และไม่มีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น (Taylor, 1982, pp. 117-153) และจะมีความรู้สึกว่ามีใครสนใจ ไม่ได้การยอมรับ ถูกเหยียดหยาม หรือทำอะไรไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกว่าตนเองไร้ค่า มีปมด้อย อ่อนแอ วิตกกังวล ขาดความสุข ความรู้สึกเช่นนี้จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลทั้งในรูปของการทำลายความเชื่อมั่น และใช้กลไกการป้องกันตนเอง ได้แก่ การมีพฤติกรรมปกป้องตนเอง เช่น ก้าวร้าว และมีการกระทำที่ตรงข้ามกับความต้องการของตน เพื่อป้องกันความต้องการที่แท้จริงของตนเอง ซึ่งคุณค่าแห่งตนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อมนุษย์ เนื่องจากเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานด้านจิตใจที่จะทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างมีคุณค่า ทั้งยังเป็นรากฐานของภาวะสุขภาพทางจิตและสังคม คุณค่าแห่งตนจึงเป็นการเพิ่มพลังให้บุคคลฝ่าฟันอุปสรรคนานาประการของชีวิต (Branden, 1985, pp. 6-9; Coopersmith, 1984, p. 13) ให้บุคคลใช้ศักยภาพที่มีของตนเองได้อย่างเต็มที่ในการดำเนินชีวิต สามารถเผชิญปัญหาและอุปสรรคได้ด้วย ความเชื่อมั่น ถ้าหาญและมีความหวัง (Briggs, 1970 cited in Walz & Bleuer, 1993, p. 419) นอกจากนี้จากที่บุคคลมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสำเร็จที่ได้จากการกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมาย ทำให้เราได้รับการยอมรับ ตลอดจนสร้างภาพและตำแหน่งของสังคมที่ดี สภาพการดังกล่าวเป็นการกำกับความพึงพอใจที่บุคคลมีต่อตนเอง ซึ่งช่วยพัฒนาคุณค่าแห่งตน (Coopersmith, 1981a, p. 37)

การแก้ไขและฟื้นฟูจิตใจผู้ต้องขังเมื่อได้รับการปล่อยตัวไปเพื่อไม่หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำและสามารถอยู่ร่วมกับสังคมต่อไป จึงเป็นกระบวนการที่จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้ดีวิธีหนึ่งและพบว่ากระบวนการพัฒนาคุณค่าแห่งตนมีหลายวิธีและการจัดกลุ่มบำบัดแก่ผู้ต้องขังเพื่อบูรณาการในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและค่านิยมตลอดจนพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม โดยอาศัยกระบวนการในการจัดเกลาทางสังคมของกลุ่ม การใช้พลวัตรกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม ใช้ประสบการณ์ในกลุ่มเป็นเครื่องมือ เพื่อช่วยให้สมาชิกกลุ่มมีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น เกิดการเรียนรู้ เข้าใจถึงวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยหลักการ มีเหตุผลในการกระทำมากกว่าการใช้อารมณ์ ฝึกฝนความอดทน รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถพัฒนาบุคลิกภาพ และปรับตัวอยู่ในสังคมได้เป็นวิธีการที่สามารถนำมาปฏิบัติต่อผู้ต้องขังได้ (กรมราชทัณฑ์, 2544) ซึ่งกลุ่มจะทำให้บุคคลรู้จักแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นการป้องกันเหตุร้ายขึ้น ประสบการณ์ที่ได้จากกลุ่มจะทำให้เกิดความรู้ ช่วยพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ คือ ด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา (Ohlsen, 1988, p. 31) และการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมมีความเชื่อว่า มนุษย์เกิดมาพร้อมกับศักยภาพที่จะคิดอย่างสมเหตุสมผล รวมทั้งคิดอย่างไม่สมเหตุสมผลด้วย คนเราต้องการความสุข ความรัก การคิด การสื่อสารกับคนอื่น ขณะมีแนวโน้มที่จะทำลายตนเอง

หลักเลียงที่จะให้ความคิด การผัดวันประกันพรุ่ง การกระทำความผิดซ้ำ ๆ พอใจแต่สิ่งที่ดีเลิศ การหลักเลียงที่จะพัฒนาตนให้เต็มศักยภาพของตนเอง ต้องเป็นคนที่สมบูรณ์แบบ อยากรักก็ตาม มนุษย์ก็ยังเป็นมนุษย์ คือ ยังมีข้อจำกัดและความผิดพลาด ไม่ได้รอบรู้ไปหมด เขาอาจเอาชนะ ความผิดพลาดหรืออุปสรรคได้บ้างแต่ไม่ใช่ทั้งหมด การให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล และอารมณ์จะช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้ทักษะแยกแยะ และได้แย้ง ความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลที่ ผู้รับคำปรึกษาได้เรียนรู้มา ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้ให้คำปรึกษาช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาในกลุ่มทราบ ว่า อารมณ์และพฤติกรรมที่มีไม่เหมาะสมของตนนั้น เกิดจากความคิดที่ไม่สมเหตุสมผล และผู้รับ คำปรึกษาสามารถปรับเปลี่ยนความคิดให้เป็นความคิดที่สมเหตุสมผลได้ โดยผู้ให้คำปรึกษาเป็น ผู้ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้ใช้กระบวนการทางปัญญาของตนเองในการคิดพิจารณาสิ่งต่าง ๆ เมื่อ การเปลี่ยนแปลงความคิดและค่านิยมที่ไม่สมเหตุสมผลของตนซึ่งสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้าน อารมณ์ ทำให้อารมณ์ที่ไม่เหมาะสม เช่น เศร้า ท้อแท้ สิ้นหวัง ลดลงหรือหายไป และเมื่อ อารมณ์เปลี่ยนก็จะทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนไปด้วยทำให้บุคคลมีอารมณ์หรือแสดงพฤติกรรมต่อ เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผลมากขึ้น มีคุณค่าของตนเองและมีความภาคภูมิใจในตนเอง ตามสภาพที่เป็นจริง (วัชร ทรัพย์มี, 2533, หน้า 112) ซึ่งจากกลไกการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎี พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม สภาพและอุปสรรคการแก้ปัญหาอาชญากรรมดังกล่าว ข้างต้น จะเห็นว่าการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมต่อคุณค่า แห่งตนของผู้ต้องขังหญิง เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถปรับเปลี่ยนความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล โดยใช้วิธีการจัดความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลออกไป และสร้างความคิดความเชื่อที่ สมเหตุสมผลขึ้นมาทดแทน จะทำให้ผลของอารมณ์และพฤติกรรมที่ตามมาเหมาะสมยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องผลของการปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ต่อคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมต่อ คุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิง

สมมติฐานในการวิจัย

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง
2. ผู้ต้องขังหญิงที่เข้ารับการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และ พฤติกรรม มีคุณค่าแห่งตนสูงกว่าผู้ต้องขังหญิงที่ไม่ได้เข้ารับการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณา

เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ในระยะหลังการทดลอง

3. ผู้ต้องขังหญิงที่เข้ารับการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีคุณค่าแห่งตนสูงกว่าผู้ต้องขังหญิงที่ไม่ได้เข้ารับการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และในระยะติดตามผล

4. ผู้ต้องขังหญิงที่เข้ารับการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลองสูงกว่าในระยะก่อนการทดลอง

5. ผู้ต้องขังหญิงที่เข้ารับการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีคุณค่าแห่งตนในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมผู้ต้องขังหญิง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ไปช่วยเหลือผู้ต้องขังหญิง ให้สามารถกลับตัวเป็นคนดีคืนสู่สังคม พร้อมทั้งจะดำเนินชีวิตร่วมกับคนในสังคมได้

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นผู้ต้องขังหญิง
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ต้องขังหญิงเรือนจำสมุทรปราการ ที่มีกำหนดระยะเวลาจะพ้นโทษอยู่ระหว่าง 2 - 3 ปี และไม่เคยได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ได้คะแนนจากการตอบแบบสอบถามคุณค่าแห่งตนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 จำนวน 244 คน สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาจำนวน 16 คน และสุ่มแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ

3.1.1 วิธีการให้คำปรึกษา แบ่งออกเป็น 2 วิธี ได้แก่

3.1.1.1 วิธีการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

3.1.1.2 วิธีปกติ

3.1.2 ระยะเวลา แบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่

3.1.2.1 ระยะก่อนการทดลอง

3.1.2.2 ระยะทดลอง

3.1.2.3 ระยะหลังการทดลอง

3.2 ตัวแปรตาม คือ คุณค่าแห่งตน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. คุณค่าแห่งตน หมายถึง การรับรู้ที่เกิดจากการประเมินตนเอง 3 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านครอบครัว หมายถึง การได้รับการยอมรับ ความรัก ความอบอุ่น การสนับสนุนให้กำลังใจ และการใส่ใจดูแลจากสมาชิกในครอบครัว ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงความคิดที่มีต่อตนเองได้

1.2 ด้านสังคม หมายถึง การยอมรับจากสังคมและมีคุณค่าในสังคมที่อาศัยอยู่ บุคคลนั้นก็จะมียุทธศาสตร์แห่งตน โดยอาศัยปัจจัยทางสังคมจะแปรเปลี่ยนไปตามแต่ละสังคม เช่น ชื่อเสียง รายได้ ระดับการศึกษา และสถานภาพทางสังคม เป็นต้น คุณค่าแห่งตนขึ้นอยู่กับว่า บุคคลนั้นได้รับการมีคุณค่า และการปฏิบัติจากสังคมอย่างไร หรือบุคคลนั้นมีพฤติกรรมที่มีความสอดคล้องกับความหวังของสังคมหรือไม่

1.3 ด้านความรู้สึกที่บุคคลมีต่อตนเองและความเข้าใจตนเอง หมายถึง การประเมินตนเองในปัจจุบัน ความรักตัวเอง เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความพึงพอใจ ความเป็นสุข ความเสียใจ ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลในตัวเองบุคคลทั้งที่แสดงออกและไม่แสดงออก ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้โดยไม่มีสาเหตุหรือมีเหตุผลก็ได้ ซึ่งสามารถสื่อออกมาให้เห็นในรูปแบบของ คำพูดและท่าทางการแสดงออก

2. การให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม หมายถึง กระบวนการบำบัดที่เน้นความสำคัญของความคิด ความเชื่อ ชักชวนให้บุคคลเปลี่ยนความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลมาเป็นความคิดความเชื่อที่สมเหตุสมผล ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษายอมรับและเข้าใจว่า ความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลของเขา ส่งผลให้เกิดอารมณ์ที่ไม่เป็นสุข จะต้องช่วยให้เขาเข้าใจว่า ความคิดเช่นนี้เกิดขึ้นอย่างไร ทำไมจึงเกิดขึ้นและแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดที่ไม่มีเหตุผลกับอารมณ์ไม่เป็นสุขกับ พฤติกรรมที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 2 ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาเข้าใจว่า อารมณ์ที่ไม่เป็นสุขจะมีอยู่ต่อไป เพราะเขายังคง มีความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลและย่ำคิดย่ำทำอย่างไม่สมเหตุสมผล

ขั้นที่ 3 ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาเปลี่ยนความคิดของเขา โดยขจัดความคิดที่ไม่ สมเหตุสมผลให้หมดสิ้นไป แล้วทดแทนขึ้นด้วยความคิดที่สมเหตุสมผล

ขั้นที่ 4 วางแผนในการพัฒนาปฏิกิริยาโต้ตอบที่สมเหตุสมผลของผู้รับคำปรึกษา เพื่อพัฒนาพฤติกรรมที่สมเหตุสมผลหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้มั่นคงต่อไป

โดยผู้ให้คำปรึกษาจัดทำขึ้นเพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้มารับบริการเป็นซึ่งมีจำนวนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษาภายในกลุ่มจะต้องช่วยกันโต้แย้งความคิดที่ไม่สมเหตุสมผล ผลของความคิดความเชื่อที่มีต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น จะเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดอารมณ์และพฤติกรรมที่เหมาะสมตามมา

3. ผู้ต้องขังหญิงเรือนจำสมุทรปราการ หมายถึง หญิงที่กระทำผิดได้ถูกศาลพิจารณาลงโทษให้จำคุกแล้ว และต้องขังอยู่ในเรือนจำสมุทรปราการ ที่มีกำหนดระยะเวลาจะพ้นโทษอยู่ระหว่าง 2 - 3 ปี

4. กลุ่มควบคุม หมายถึง ผู้ต้องขังหญิงซึ่งไม่ได้เข้ารับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม แต่ได้รับการบำบัดโดยใช้วิธีปกติตามกระบวนการเรือนจำ

5. วิธีปกติ หมายถึง การให้คำปรึกษาตามแนวคิดและกระบวนการของเรือนจำ